

Το Τροπάριο της Κασσιανής στο Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Ναύπλιο

/ [Ενορίες](#)

Στον Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στην Πρόνοια Ναυπλίου τελέσθηκε η ακολουθία του Όρθρου της Μεγάλης Τετάρτης ιερουργούντος του εφημέριου του Ιερού Ναού π. Ελευθέριου Μίχου. Στο τέλος της Ιερής Ακολουθίας ο Ιεροψάλτης του Ναού Αντώνιος Ισσαρης, έψαλε το περίφημο τροπάριο (Δοξαστικό) της υμνογράφου μοναχής Κασσιανής.

Το τελευταίο τροπάριο στην ακολουθία είναι της ευσεβούς και λόγιας ποιήτριας του Βυζαντίου Κασσιανής. «Κύριε, η εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή, την σην αισθομένη θεότητα, μυροφόρου αναλαβούσα τάξιν, οδυρομένη, μύρα σοι προ

του ενταφιασμού κομίζει...».

Η μοναχή Κασσιανή, ή Κασσία, ή Ικασία, γεννήθηκε περίπου στα 810 μ.Χ και συμμετείχε στην αντίσταση κατά των εικονομάχων. Η πένα της, που ήταν απaráμιλλη, συνέτεινε στο να επισκιαστούν οι σύγχρονές της υμνογράφοι-μελωδοί. Θεωρείται η πλέον επιφανής γυναίκα μελωδός στο Βυζάντιο.

Η Κασσιανή πριν γίνει μοναχή, ήταν ανάμεσα στις παρθένες ευγενικής καταγωγής που συνάντησε ο Θεόφιλος για να επιλέξει ανάμεσά τους την μέλλουσα σύζυγό του. «Εκ γυναικός ερρύη τα φαύλα» (από τη γυναίκα πηγάζουν τα κακά) της είπε ο αυτοκράτορας, έχοντας υπόψη του την Εύα. Εκείνη είχε άποψη και την είπε: «αλλ' ως εκ γυναικός πηγάζει τα κρείττω» του απάντησε (αλλά και από τη γυναίκα πηγάζουν τα καλά) έχοντας στο νου της την Παναγία.

Αυτή όμως η πράγματι έξυπνη απάντηση χαρακτηρίστηκε από τον Θεόφιλο ότι περιείχε και κάποια προπέτεια και επιπολαιότητα, οπότε έδωσε το μήλο στην επίσης ωραία, αλλά και σεμνή Θεοδώρα. Η Κασσιανή απογοητεύθηκε από την αποτυχία της και πήρε την απόφαση να αποτραβηχτή από τον κόσμο και να μονάση.

Έκτισε με δικά της χρήματα ένα μοναστήρι, που πήρε αργότερα το όνομά της, ντύθηκε το μοναχικό σχήμα και αφιερώθηκε στη λατρεία του Χριστού και στην ποίηση, συνδυάζοντας έτσι τη βαθειά ευσέβεια και την κλίση της στα γράμματα. Λέγεται μάλιστα ότι μετά την αποτυχία της είπε: «Επειδή δεν έγινα βασίλισσα του προσκαίρου τούτου κόσμου, θα γίνω υπήκοος της αιωνίας Βασιλείας του Χριστού». Λέγεται ότι ο έρωτα του Θεόφιλου με την Κασσιανή δεν έσβησε ποτέ και υπάρχει ένας θρύλος σχετικός με το Τροπάριο: εκείνη ήταν στη μονή και το έγραφε, οπότε έμαθε ότι έρχεται ο βασιλιάς.

Όταν άκουσε τα βήματά του, έφυγε, αφήνοντάς το μισοτελειωμένο. Τότε εκείνος πήρε το φτερό, το βούτηξε στη μελάνη και έγραψε επάνω στο αναλόγιό της, συμπληρώνοντας το ποίημα: «ων εν τω παραδείσω Εύα το δειλινό, κρότον τοις ωσίν ηχηθείσα, τω φόβω εκρύβη» (ενώ ήταν στον Παράδεισο η Εύα το δειλινό, άκουσε κρότο και κρύφτηκε από φόβο). Εκείνη δεν διέγραψε τη φράση, αντίθετα συνέχισε και ολοκλήρωσε το έργο της.

Το Τροπάριο της Κασσιανής

Κύριε, η εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή, την σήν αισθομένη Θεότητα μυροφόρου αναλαβούσα τάξιν, οδυρομένη μύρα σοι προ του ενταφιασμού κομίζει.

Οίμοι! λέγουσα, οτι νύξ μοι υπάρχει, οίστρος ακολασίας, ζοφώδης τε και ασέληνος ερως της αμαρτίας.

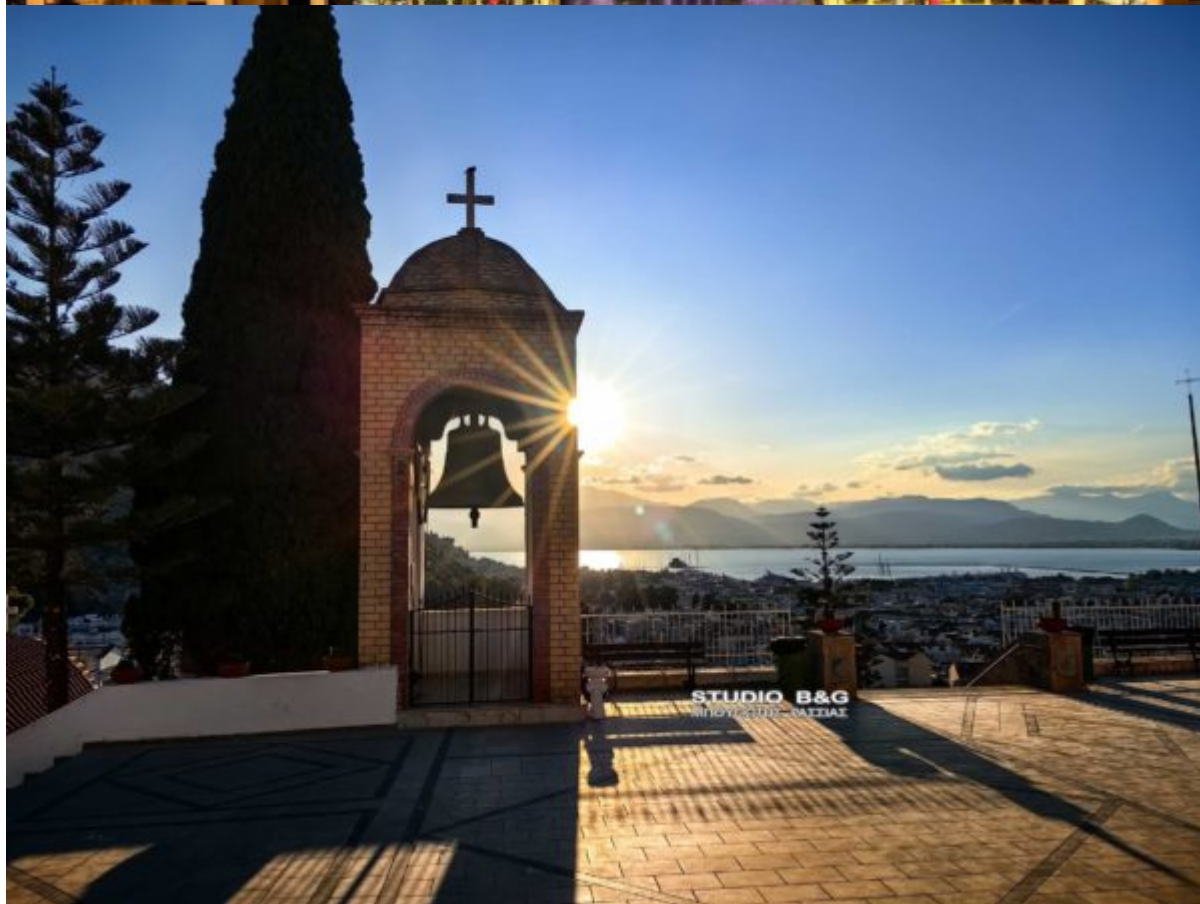
Δέξαι μου τας πηγάς των δακρύων, ο νεφέλαις διεξάγων της θαλάσσης το ύδωρ κάμφθητί μοι προς τους στεναγμούς της καρδιάς, ο κλίνας τους ουρανούς τη αφάτω σου κενώσει.

Καταφιλήσω τους αχράντους σου πόδας, αποσμήξω τούτους δε πάλιν τοις της κεφαλής μου βοστρύχοις ων εν τω Παραδείσω Εύα το δειλινό κρότον τοις ωσίν ηχηθείσα, τω φόβω εκρύβη.

Αμαρτιών μου τα πλήθη και κριμάτων σου αβύσσους τις εξιχνιάσει, ψυχοσώστα Σωτήρ μου; Μη με την σήν δούλην παρίδης, Ο αμέτρητον έχων το έλεος.

STUDIO B&G
ΜΕΛΟΥΣΙΟΤΗΣ - ΠΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - Γ.ΡΑΣΣΙΑΣ